

لایهنه‌تی
تخریب ۹۵۵ هجری
۱۳۷۸

نامه - ۴۶

سال بیکم

شمسی ۲۱

ماهی ۱۳۲۵

جاذی‌الثانی

۱۳۶۵ شمسی ۹

بلاوکه ره‌وهی ییر خربی دیموکراتی کوردستان

کوردستان

آبونه‌مان
یه‌کساله ۴۰۰ رویال
وشش ماهه ۱۶۰ دانه
دانه ۱
۱۳۷۸

حضرت پیشوای کوردستان کاتی رویشتن بوته وریز

آزادی و رشدیان گستاخی میزمه‌ی کوردانه
لذتبری صالح آیینه‌دا معلوم بسو که عده‌یکی
۲۰۰ تقری اوردوی فارسه‌کان دیده‌بودت بولای
سده‌یار بیت توان ۱۲۰ - تقری بیشانی گرفت
۱۱۰، تقریان لی کوختن ۴۰ آسیان لی گرفت
وغلابیکی زوریان لی دان بهی یه‌می بله‌هه‌یان
خرنی له که پری بی .

چنانی حمه رشیدخان گله‌چند و مخدنه
اور پیغامدا اشخانی خوبی داوه همی نوانه
بله‌یکی زور گوردن که چشمی آزادی‌خواهی
کوردستان بعوهی پیشانی خازجی نهیمه‌یانکو
هزیکه لدی هه کوردیانکه موج و ده
ولی‌سایعی خودا نهیمه‌ش نهونهه باقشته
که دمتانی دستی طالم بیری بدهام می‌لئانه
کوردي زور " خادو نی اضافو رو حمدیان
لسرع نوح‌الله‌مده که هیزی مازور کایه بی
نه‌ستانهه و می ولانی خومان و تو لستانهه و ممان
لناسار می‌مده‌هه شواخیریکن که برگ‌آیه‌کی
سلیح و مالعت متوفی خومان و هر گرت و ده
اگر هاتو هر می‌مالعت له گشان نهان و داده‌ی

لبروزی به کتموی ۱۵ ر ۲ ۲۸
حضرت پیشوای معلمی کوردستان له کاتی
لتریپ بردنی بیه - توریز - لعنوانی ته او
سرانی عاشتاری همان‌گرامه معن زمزایگه‌رور
دیموکرات کوردستان نرمومی :
برایانی خوش و سیه - له کاتیکی دا که
اوردوی سوره نهیمان دایر دوستانی یه‌مه
معیشه و ایان بیلاه دم کردواو ادعای
کوردان همی بعده سیاستیکی خارجیه که
دقیه دیانی پیش کوتوش بیانی ۵۰ میلیون که می
رهیشید آمادهون تا آخر تو کی خویی خویان
لهریگانی آزادی بیرون ؟ !
تبه کمبله‌تی آنوانش هه و کونیمه
به‌کوردان هه چونکه نهانش هه و کونیمه
به‌شکو و زاتریش که‌ساسی و بندیه‌حتی و وزورداری
و فاشیت دیوه ! نهانش و هشکو و نیمه تینون
به‌کندای آزادی ! ! بیزروی نه قومونش هایران و
تورکیا عراق شاهدی ددا !

پیره‌رادی‌بوی آذربایجان

لپرواری ۹ ر ۲ و ۲۵ شهروی دورش‌میو بعنانه‌ی
فارسی، و مر گیراو .

دیه همیز دنیا زانی کمبله‌تی کوردو آذربایجان
یه‌کیان و بیکان تا بیک نهور لدووو بلله‌تی مای دستله
دستی بیکنتر بزداون . . . ! بزوده‌ی هناتنی " آزادی " .
نه دووی پشت‌سری یه‌ک ترمان کرتو و فرتو قلاب استهارو
کونه په‌رسانیش براپیر بیه کیمه‌تیه بیزروزه
بی سوده !

دمی دیانی پیش کوتوش بیانی ۵۰ میلیون که می
رهیشید آمادهون تا آخر تو کی خویی خویان
لهریگانی آزادی بیرون ؟ !
تبه کمبله‌تی آنوانش هه و کونیمه
به‌کوردان هه چونکه نهانش هه و کونیمه
به‌شکو و زاتریش که‌ساسی و بندیه‌حتی و وزورداری
و فاشیت دیوه ! نهانش و هشکو و نیمه تینون
به‌کندای آزادی ! ! بیزروی نه قومونش هایران و
تورکیا عراق شاهدی ددا !

بی‌سدر په‌زی و کمبله‌تی شهودو بیلقدش چه‌لاین
(پیش‌مولو رئیسی گزه‌بزیتی کوردستان و پیش‌وری خویه
ویست) ده‌منی په‌ایمان ده‌نم دستی بیکنتر ماوه تا هم‌دودو
نه‌شکن پیش بیه ندانم ؟ !

نه‌خواهی خوده که زانه‌یانه گوره‌زی بیمه
لکه‌کیانی کی آذربایجان کورد . بدیکی
لکه‌کیانی کی آذربایجان کورد . دکا . . .

پرسنل پسخوردی و سرانی سوپرینتیندنت چشمی
(پیشلول روئیس گاهیزیتی کورسستان و پیشوروی خوش
دست) دستی برای بیان دستاون دستی یا لکتریسم تا خود دست
نمایه برای خود و سه کاری آذربایجان کورد بدیلکی

با کفه سوابی زوشن بیزی و مارده کان داد گام
نمک سبب کوردی ایران بشکر همرو کوردی دنیا آزاده
کاره گل نیمه شان بیان برون بو آزادی . دوازه ملیون
کورد دنیا نوی دستگی خوبان بلندکن بین « یاسردن
یازیان »

برایانی خوش و سی آذربایجان ترمه هیچ و مختنی
آماده نیم پلکی برو بیرون خرونو فلی استمارو کوته برستان
حل خلاطین . . . ! و بهیج جوییک ناتوانی شو آنجه
کمجدید سفنه لریگی داشهرو تو دینی لدهستی
بدمن !

گهر مردن دمی دمسان لعلی یا یکن دان ! اسیک
گور بدان نیزن ! گور زبان یسکونه بین . . . برینک آزار
پلیو یکنیکی نیمه کلینه تو شوشی یعنی
تیوون پشدارون ! حلیلی تیوون پسخوردی حلیلی یعنی خواروه !

چونکه آزادی هردو لام بندگیان چهه . . .
هر و کو تیوون اعتماد بله ده ده ده نیمه سه
هینه اعتماد بلهون ده کین ؟ چونکه ده این میله تکی پاک
و خلوون و ریشیدن ! و کو کورد هزاران نهاده همچوی جوش
سوژان به کوت داو و آمادن لریگی آزادی سر پاک
لناو بین !

نهی برایانی خوش و سی آذربایجان کورد همرو
آمادن که همرو کارتدا ده گل تیوون اچونکه دعواتیت
کارشناسی هردو ولا نهکانتی زولیو استمارو آمانچی هر
دوولا و مدم هیانی آزادی . . .

قیصر پایدار لی یه کیهانی یه کور دستان و
آذربایجان

بریت انسانی واژوازی له ژنی

هارچانی خرابره

همو ده این هیندیک نون حن بیچنکه لمهو که
پسمر هانی وو زگار خواشی ییندی بدهیه کیانی هرچانی
پو خوبان خاونی ازاه میکی قایمین بن همروزه « بازی
کیشیک در ملکن و بدروی نامزدیک فریو دم خون و سلوبیته

لمسه نوچاله دهه که هیزی موزر کایه
نه ماندنه و می و لانی خوان و توله دستانه دهه
لمسه نوچاله دهه که ها خبریکن که بردیگه کی
صلح و سالمت حقوقی خوان و موگزه دهه
اگر هاتر هر دهه بالمه دهه لگهان نهادن و اعاده
تیپیان قبول نه کرد کتفنی دهه کور دستانی
آزاد بسویه و جامه لهاران شهولی مذاکره
نخوده ختنی بهه و میدی خوده دهه به گشتی دلم
و بهنایه نه بدوهه ظالمه کان که و لانتم نی داگر
ده کهن نیشان دهدن که کورد چونه بعینه
ولیان مطلعه ده که دین که توله دستانه دهه
چون دمی .

نیویانی هزارو چبله دیانی تولایی آتابان
واحسانی گوری دابشتوانی میايد فرمایشی
پیش ای معلم هماویه و لامدین آنای عبد الله

آنای بازه دی پهونزی لدایان سرمان ایلی
غیری شنگور لومله . . . هضرت پیشاد اخلاقیکی
دهنین ابراد کرا و قولن اه بگانو مالی نا آخر

بیوار بزگاری کور دستان خود بدن و بجه
سرمانی نیایان گشت هارمی متود برون دمی
حضرتی پیشایان هاج کرد و خدا حافظان
لیکرده .

برایانی خوش و سی پارزشان گله ریگانی
و دست خسته دهه آزادی کور دستانی مازن
ولاث و مالو مندالیان لیش چونی و همایان

لیساوا نه مطلبی تاوه سرداران له کوشش دان
جیگانی شانش بی او آذی خواهی میله کی کور دهه
ماش دهمن و شاره زایی و ان لده عطایی چهنگی و

نم چوره زنانه جیگانی هیچ چوره بازه
بنن .

هه بیانه دی که اوزاره زین و ارادیگی راست و
طبیگی میتیمیان نه ولهه بی اراده بی خوبان

همیشه له چیزای سار گردانی داری میلیت ده کاو
سدرلی شیروون جزیک داری میلیت ده کاو
لهمیتا ودا آخوند همچه هسته نیشان

پریستی ده نوش بلام لئان کو دهندی کیچه کیک
لیدهدا و گشت کرد دهه سلی و لیله که کی

زماره - ۳ - کور ای سکر دستان له جان
دمر که دهه ترخ - ۱۰ - زین پوش اگر دان
و دامستان - ۵ - زین .

بمناسبتی چنی چیزی نمی‌دهم که بگشایم و می‌خواهد اگر گران روزی بایاره کیان عرض دهد که متناسبه با دولته است، مظلوم و زورهای پنهانی آتشی سور امو روزهای خدا حاکی این ایل داده که بینه لودور پونه‌های دوست خوش‌بیوت خوانان مبلغ که در دور و ایندیان هیه، لاهکان ایلماتی رشیدی سروت و ده دوا زیادتر رقباطمان پر فقار بی و آنها توغه به یازدهی تصادی و غیره در عیان لاهکان نه گفتن.

لئن پیشواز معمتمدا خوبان حامض کردوه لو دیگانی آزادی
شتماندا خوبی سویون مرین بیاوهی نه قومی خوبان به
خپری لوزیر چنگانی استماری و مادری این اوزرمه افتشیستی

نه هیان و لهو او کورده و میدانه داد تو آن عرص
کمک صدی د مرتعچوان گفته بیدانای واگر بشین لمسه
واوی برایان پریز بی وسیه امواه بیدانیات بیان یعنی له گویانه و
لهمه آزاده له کلمند سخته: آنکه همان میانه

مطابق با نظریه دوینی تازه مردمی یا شتره لرستانی امی بسرا برای این پوشش و ساخته خواکی کوچ دستان چیگانی دایکو یا چی خوانده اند یه همین طرزی بردی ایرانی عراق و ترکیه یه بون و مناسن ایمه لامسا یه

نای و فکر پروری ییشواری معنم داد از ادی خومن و خالی
بومان محفوظ ده که بن دمولتی ایرانی فاشیت لای وله اگر
کورستان بنهایت شنیده بسیاره یک کی زوری کربوه چون
دینها ساله خوش آمدیده تهمه و دیده هفتمان خیلی باز و اصر

موزی بی درست کرده و باز و آن میباشد تجاه لانه جوانی بی کنایه
مهوی زور لد جوره شته بوتان یان یکدم جون تهاوی

گلستان

لسان العرب

درارات و در تحریر اسیاء و همکاری

برزی و نهادن بده کاران همراه آن که درین دهجهه و سیست
سیلولایی سبی پاییز که اسلینیون میر که کاتی
شده و برزی چوپیدا خوباند نواند بخوبی
سوپرور منگ بکنون آذای ملی کورد چارکی تنس
بدز کهنه و

امیر اپنے بیوی کی تسلیمیت کا ایندیگو کو لالیں
دہرمو کوری مسلسل ویسادھنیم ونوب ہبیدر
جاوی وان سنتگانکی نہیو و نہیونوائی رنگدا
بہوان بیکری خوبی جنکل جھوپیان وہ کوک
خاتمو وہ لاماری بالے والہ بان دہبرد ویسادھنیمی
دوزن کشانہ باشی ۔

عنمان کلیم به جوار سواره و سکیشت و ب
لایه کی دین دا کنوتوری .

بشهود که کانی تورک جا لی از ارایان
چول کرد چو سنتیو دی کانی کود کوه
کورده کان بدهله و دهلویان نان چه که کانی
دو زن یه بوره مذاره که اند چو می پیشکنی
کوکلیوو گوله باز این ده کرد جنگجویان اه
سرزمی پال گوتیوون -

نهاده سواریک اهلاین آزادات خوی به او اهالی کانی
گرداند و می بودی گویید که بدانه آموزشگاری
حواله کانی بولای پیزده که که هر دو از نزد
آوری دوزنند اما بیو به امام روضت پیشبرد
و خوشی گردانده کانی گیورک .

دمنگی دوو تیر بلند بسو لددوری
چوچه نکچوچه بانی پیاده العبردي بدرسته وه کاکی
کورون چوچی کراپوچه چانمه زنی استخوش
آوسوس کله ملا لاندا خوبان شارل دیو و مهاران

ملاطفی کاری کور کیه کان زمارکه ایلشیده را گانی
ر سکان لودوی خوبیان کیشنا مولانیش لمبردی
زین سورور آزارهایه - تور کیه بیرونسته و
ونه نیوچاکی آزارهایه .
برادر بیرون همراه هادویش چو چندازلمن
نعت باری هملاطی نزو و مفلانلی کورد له
پیشنهاد کرد که در این حیکای خوار گفت

نیز ماروهی کهنه آزادانه گان گله فرار گئی
زماده مایل و نه هشته ده
که که که از این کورد تهمیان شتر گفتم ایش
پویندی قارمانی رایدوانی خوان بدن گیانی
پویزیر گواره، که بی را گرفتی پیشان و آزادی
پویان پشتکشی روتاده اسیان بوده عای و دوزن
گلکند شادیان، و سیان چاره بکش بوده بیک

میتوانند این را با معرفی این افراد که در این زمینه فعالیت دارند و معرفی این افراد با آنها آشنا شوند.

که در زمین لبایت بیا و چه کوهد بر سر نموده
آن دن داده بوده آگاهی زندگانی را مازمیده
کن که بیکله هدایت از باره دست دید و بیشترین توکریه لای
ربه زمین می شد و تبوری جباری کورد
لهم زمامری را بگیرندوه .
شیماگر کردی دوامن بدردانی رمشی آزادات

نی خجز الاسود ائم کوم کوچیعی ملی کورد بیشت
اگری و ووپیدوژن هدستانی پیهلاماری روزیه
وکرد میدانی تهدیدیان و دعوه زده می کویی
ترارات بود تمهیر کوم ایدی دوژن تهیده توائی
کی کوردان لشانی آشناهی آثارات خوبی

ابسا تو شی شوری زور سخت بونوامتنان
خوانان داوه و هم شراینه اصررو لسدودناد
به نوب و بوما ده گرین ھچ کامیسان امشده
حتجز سخت نر بن جونکه مردن و مهیکی
تاله پسدر بیاودادی و معاهده و مهیت نالش هدا
زوروت بر وا باشته البه بومبایه کی مش تونی
پسدر بیاودا بکه وی زورت نه جانی دهی
اوهی که حتجزیکی پهجزی دست لهیکی
رو کن و کاری بوماش هر کوشن و خاتو
ویران گردندو بونمان معلوم بورو که گوزن ان
بیومبا باشته اه گوزرانی حتجز که گوزانیکی
بیرانیه بواسه و بونخانو ویران گردنش
کو کنسی بوما به خانوی گورد دایدا شان
بلی مالی گوردم ویران گردد دهنی بلی
مالی خون ویران گرد جونکه بومبا کمهی
هه و پهزر تهولبو و خاتونه کهی ایده قافیش
تمهجا بر اکاتم نه شدنهه اهیرو خالکلایان
دهترین لام و آبه بولویه گاتنه چونکه
ماندهه فدره هنگی نهنده حسن کا غلزاره
ایوه ظایستا قاد بومهیه نه پورهه شور که به
ساقی پسکرنهه مال ایوه هدر و مهیکی

بو شهر چوین گونهه دهیجن شان دوزن
ده گرین به کتری دهدوبه بور خانجبر جا
خوا به هر کامیکی داین هیواردم اه بور
ئسو بیرو بایوره هچ هزیک نهوانی اه
بایری ایورایومسته د. گسل نهوش بر اکاتم
بیوسته ایوه دوروشت زوریش بزان و بکاران
بین هعومل هعومل لعالي خنوش به چاله
ذسانی پاشهو نیو شهرو بیرون کس

آغای هدیوی هجته رهی
روزگاههی بەزی کوردستان
خواهش نه کم نهو چند سکایجه خراههه
خوارمهه له لابرانی به مکیل شور و زنانه
مجبوی کوردستان درج بقدرهون .

نه من حسن کا غازاده فنا یاده فرده نگ
نهنده له طرف نه اوی هاما ستابی کورد
کچانی مدرسه هی کوردستانی نهنده له
دانانی حضرتی آغای بیرزا مان کربیعی
به سنه و دیزیر و آغای دلشاد رسالی به
ستی مان و بازرسی کل وزارت فرهنگ
کوردستان تیریک و اطهاری سویاس و قدرزانی
نه کین نویمه و اینه اهه پاش دره مان هفر + هزو
معش وه کو مدرسانی هر کزی کوردستان
لعزیز نوچانی سر بر سرانه ایه ریاست جمهوری
کوردستان وه و دو دو دانه مبارزه کانه دا به
آخرین نوچانی شاره ایه بگاز رانس اهه
بو پیشکوئی نوچرهنگه نوجه بقدرهون
ماندهه فدره هنگی نهنده حسن کا غلزاره
نه مری بی فرموده .

خواهاب به فیدائیان کورد
برای خوشبویست آغای محمد قادری له کاتن
رویستی فداییان لاهیجان بوسنوری کوردستان
نه ووتاره هی زیر موهد خویندنه وه :
بر اکاتم هعوجزند ایروه نهواوی دنواهه کان
زیاراته همیت پهجزی پیشتر که دهدمن و بسی
باشته هزیه کانی تری ده زان ده گسل نه عش
نهيان توانیه بیده کچه ایه دهسته
فیدائی هعکلکرن و وانی لی بیتن چونکه

پیاویکی به نیوی فیدا کار له کوردان

رسولی اکرم ملی الله علیه و سام که امری به نویسه و هی
آبانی متزل فرموده بدره هنای (موانع عین الیو ان هو الا و حی
بو حی) بومه مسلم دهی له لابدن خود او مندی متال بسو پیچی
هیانی : ذکر که الایمی کراوه دهنا پیویست نه مدبو و نوسری
تایه تی بود پاریکی و زمداده تیکی زورمه و مسیلای بادداشت
کردنی و دهست بی پندری مکن بتو و عینی احکامانی متزل
شخشا ابلاغ فرموده و کفایتیشی بیده کرا فلسفه هیه امر و مه
نه ویمه چانچله بدیه روزی اهی بیری (سکن فیضون) انا
هه درو و له و مسیل بلاوه رسوم و عادیه مروری زه مان هفر + هزو
کردن وله بیره ره نه ومه هرموجو دانیکی بوم و وحیه بونه و هی
که کوردی و مهیوبی رسولی اکرم (س) لیشکاری افسوسی
له بیدا بچه اندازیه که بومه توزی (بوم تغفیل السور) بزادری
مروری زه مان نهوانی ده خاله ایه بکارکا و احکامانی متزل هر
نه توزی روزی نزولی قله و حاکم و مریمی بین بو نوعی بعثه و
نه مری بی فرموده .

له وقعته نظریه وه نه عش بالضروره ده بی اسر خونان
بیوست بعلکوشنی بزانین بدو دهسته مکرمه هی ثانی و
پدره هی بکین بیوی بیاوان هعلکه تو و ویرجتیه خشمانله
همولاه کی کوکی بندوه لدر و شامه و بیزی خومندیا بشان
بکن کم مروری زه مان نهوانی بوله بیو بردنی بیو شهوان
دهست بزیری بکا . بومه ایه افتخار و سه بولیشنی کوردان به
یچگانگی بیوان بینی .

مرحومی میرزا قلاخی قاشی که ده اتمدعا بعثت د
هردانه کنی . ملت بعده و هی . بیشمانه و هسته له بدرجه هسته
قرش . نهوانی عصری خوی بیو اهتاری بیو اهتاری بیو اهتاری بیو اهتاری

دست دریزی بکا . بزمایه ای انتظار و سر برپاندنی کوردان به

بیچگانی نیویان بینی .

مرحومی میرزا فتحی قاضی که دنونه دوست و

هردانه گشی . ملت پروردی . نیشنانه رستی له پدر جسته

ترشی پاروانی عصری خودی بوم لئار پرسی (۱۲۵۰-۱۲۵۴) اشاره

مباباد له دایک بوم لپاش که شن بحدی تکاب نه اوی حواس

و وختی خوی به قربونی علومی : نحو . صرف . مطلق

شده لدورنین بشیون و غلبانی گرانی بیدا

بر اکام بعفیدی من ایوه باشتر فسایه کانی

دنیان چونکه همدو نهندامه کانی ایوه با

هیزی قیانی به کار له بیاوی کار دننو جا

زان پیک هانی زور باش دفت و اونی نقشی

شده لدورنین بشیون و غلبانی گرانی بیدا

د همچو رم فورتیکی گردوه نهاده ناتوانین هموبلن بشیون د

بیوهندیه یوس ده گکین : کشته می بادن اکانی فاجاری ده گکل

کوردان به اییکی گیشتو و هدر حکومتیکی بو مبابادیان

ناردا و کوساير و جاره و عبیدی زمانی فطرت شه اوی

کوردانیان پیویلک بی دغروشن و قفمانی قفال مباریدیان

ده دانی به لام مرحومی میرزا قاسح رویه ملت دوستی و نیشنان

پدرستی نهاده است نهاده باغزمه آشتبی خوی دفاعی اد ده گردن

نامه بو پایی کی کیاند رویه ستم و بول میساندنی حکومه ایانی

امنا کی کوردانیانی بری . و وضعیکی بیزیک اه خود مختاری

و دهست کوردان کوت ده نهیجه دا وضعی حکومه اه کان له

کورستان خدراب بول نساجار بولابردیه ده و مرضی

خدراب خوانم بدر و دهله میرزا قاجاران فربودا بردیان

تبریز له اوی هر مردمیکی بوروی بدر و بیان فیلک کرد و دویانیان

کرد . لپاش چهندوزیکی لخاقانه برمی ایالی دا به دوو

فوج پیش مدر گکوه دوره بیان دا گریان و بو تارانیان بدری

کرد بیازدممال بهمال و هنالیو رایان گرت لسالی دوازده

دا تور کان بوسنوری ایرانی دهست دریان کرد ایرانی

چاریان بی نهاده کر انچار بویش گرتی وان چا کیکی زوران

بر اکام هرچند ایمر و نه اوی دوسلمه کان

زبانه بعیت بعینی بیشتر که دهدمن و به

باشتر هیزه کانی تری همان ده گکل نه معش

نهان توایوه بهی که اماری دهست له هیزی

قیادی هله لکرن وواری لی بیتن چونکه

هیزی قیانی به کار له بیاوی کار دننو جا

زان پیک هانی زور باش دفت و اونی نقشی

شده لدورنین بشیون و غلبانی گرانی بیدا

بر اکام بعفیدی من ایوه باشتر فسایه کانی

دنیان چونکه همدو نهندامه کانی ایوه با

ده گکل کرد و بیوم بایانین بهی کر دهه له

باش هات و می دهی اه فکاری شیورانی خوی

نه کشاوه لدری ملت دهیشی و نیشنان برسنی

دا مینهندی د کینا تاده این دعیه کی زانی له

هیچ خوده بیانیکه لوری ملتدا کوتانی به کرد

قاله تاریخ روزی ۱۳۴۰ ربیع الاول ۱۳۴۰-۱۳۴۱

پشت اقتضنی بی بیکاری هاویشنانی خوی

باچی هیشت و چوی تریز رحمه تی خودا ره حمدتی

خودای لی زی .

چاریان (فردوسي) بیجکه اندوریه بی

و چونه لی دان خدمتیکی دیکی به ایرانیان

نه کر دوه که نه هممو مخارجیان بو آمدنان .

کر دهه و می باره کا کی کشاوه و دهیه مایه

بی اتفاق و قدره زانی که تبریز بیویاه فیدا کاره

بفوجو ره بیورانی بینی و نیشنانه بیک

هزاره بهی نهیجه تیندی و تمیریکی نیسا

نه کن خوبیم تهیه بیشوار و نیشنانه بیکی

چا که پهسته همروی بیته تاریخ و نیشنانه بیکی

بر جسته بروهه ملین سالی سره مخوبی کورستان .

عبدالرحمن سالار

هزی آشاداری

۱ - لادری ۱	دیری ۳	ربال
۲ -	۲	۲۴۵
۳ -	۳	۱۵۵
۴ -	۴	۱۱
۵ - کاخذاریا کشت شده	۴	۲۰

۱۰	آپنائی	۲۰	د - آپنائی
۱۱	عترتی	۲۱	۲ - عترتی
۱۲	حاجی دادی	۲۲	* - حجاجی دادی
۱۳	مدهقی سالان	۲۳	* - مدهقی سالان
۱۴	سدیلی ازاده	۲۴	* - سدیلی ازاده
۱۵	سید محمد حمیدی	۲۵	* - سید محمد حمیدی
۱۶	مدمنی مؤمنی	۲۶	* - مدمنی مؤمنی
۱۷	دانشرسولی	۲۷	* - دانشرسولی
۱۸	فتح مباحی	۲۸	* - فتح مباحی
۱۹	صدقی باوری	۲۹	* - صدقی باوری
۲۰	امانی	۳۰	* - امانی
۲۱	وهلاب قاضی	۳۱	* - وهلاب قاضی
۲۲	حسن شیرزاد	۳۲	* - حسن شیرزاد
۲۳	آپنائی	۳۳	* - آپنائی

به سه رهاتی آرارات

۳۰۰۵ لایهرهای